

Leonard Marconi (6 października 1835 w Warszawie - 1 kwietnia 1899 we Lwowie)

*Żył taki artysta włosko-lwowski,
jego pomników los wprost fredrowski,
jeden przeniesiono,
drugi zaś zniszczono,
po trzykroć sterczy nos kościuszkowski.*

(ebs)

Leonard Marconi - polski rzeźbiarz pochodzenia włoskiego.

Urodził się 6 października 1835 w Warszawie jako syn rzeźbiarza włoskiego Ferrante Marconi, który od 1828 roku żył w Polsce. Był bratankiem architekta Henryka Marconiego.

Kształcił się w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie, a następnie w latach 1859-1861 w Akademii św. Łukasza w Rzymie. W latach 1862-1873 prowadził atelier rzeźbiarskie w Warszawie. W 1873 roku wyjechał do Lwowa, gdzie osiadł na stałe. Został wykładowcą w Akademii Technicznej. Zajmował się głównie rzeźbą architektoniczną, nagrobną i portretową.

Twórczość

- epitafium wykute w marmurze kararyjskim umieszczone w 1880 r. na jednym z filarów bazyliki św. Krzyża w Warszawie w miejscu wmurowanej urny z sercem Fryderyka Chopina
- dekoracja fasady i wnętrz Sejmu Galicyjskiego we Lwowie (obecnie siedziba uniwersytetu), wykonana w latach 1879-1888
- pomnik Hrabiego Aleksandra Fredry, przeniesiony po II wojnie światowej ze Lwowa do Wrocławia
- pomnik Tadeusza Kościuszki w Krakowie (znajduje się na Wawelu), którego kopia istnieje w Detroit, USA
- Oszczędność, rzeźba na fasadzie budynku Galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie
- dekoracje Hotelu George'a we Lwowie
- fasada Grand Hotelu we Lwowie (z atlantami)
- dwa pomniki na cmentarzu Łyczakowskim
- wystrój Pałacu Kronenberga w Warszawie
- rzeźby fontanny na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie (następnie przeniesionej na Muranów)

Pomnik przedstawiający Aleksandra Fredrę został wykonany na zlecenie Lwowskiego Koła Literacko-Artystycznego przez znanego rzeźbiarza Leonarda Marconiego w 1879 roku. Od tego czasu stał we Lwowie. Po wojnie pomnik wywieziono do Wilanowa, gdzie znajdował się do 1956 roku. Do Wrocławia przywieziono go 15 lipca 1956 i uroczystie odsłonięto na południowej pierzei Rynku w miejscu gdzie niegdyś stał pomnik króla Prus Fryderyka Wilhelma III.

Pomnik Tadeusza Kościuszki jest wspólnym dziełem lwowskiego rzeźbiarza Leonarda Marconiego i Antoniego Popiela. Został wykonany z brązu w 1900 roku z inicjatywy Towarzystwa im. Tadeusza Kościuszki.

Z powodu braku zgody co do miejsca ustawienia, pomnik przechowywany był w magazynie w Podgórzu, a następnie kilka lat przestał na dziedzińcu budynku straży pożarnej przy obecnej ulicy Westerplatte. Ostatecznie w 1921 roku ustawiono go na Wawelu, na bastionie króla Władysława IV Wazy.

W czasie wojny, 17 lutego 1940, pomnik został zniszczony przez Niemców. W 1960 roku, jako jedyny pomnik w Polsce został zrekonstruowany przez stronę niemiecką i jako dar mieszkańców Drezna dla Krakowa powrócił na swoje dawne miejsce. Przypomina o tym pamiątkowa tablica umieszczona na ceglanym murze bastionu:

"Pomnik Tadeusza Kościuszki zniszczony przez hitlerowców w roku 1940 odbudowało społeczeństwo miasta Drezna w roku 1960".

W roku 1978 kopia pomnika została podarowana Polonii w Detroit.

przedwojenne zdjęcia pomnika na stronie fotopolska.eu